

Sygn. akt II Cz 449/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz /spr./

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **H. B.**

przeciwko: **M. G.**

o: uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 13 lutego 2014 r., wydane w sprawie o sygn. akt I C 496/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 449/14

UZASADNIENIE

Powód H. B. wniósł o zabezpieczenie dochodzonego w pozwie roszczenia uznania za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej - umowy o podział majątku wspólnego pomiędzy Z. G. a M. G. z 13 grudnia 2012 r. Jako sposób zabezpieczenia wskazał nakazanie wpisania w dziale III księgi wieczystej Kw (...) prowadzonej dla nieruchomości położonej w J. ostrzeżenia o toczącym się przed Sądem Rejonowym w Inowrocławiu postępowaniu.

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2014 r., w sprawie o sygn. akt I C 496/14, Sąd Rejonowy w Inowrocławiu, na podstawie art. 730¹ k.p.c. w zw. z art. 755 § 1 pkt 5 k.p.c. udzielił zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem powoda.

W uzasadnieniu wskazał, że powód poprzez przedstawione dotychczas okoliczności sprawy, potwierdzone dokumentami uprawdopodobnił dochodzone roszczenie. Z uzasadnienia pozwu oraz dołączonych do niego dokumentów wynika, iż roszczenie powoda jest wiarygodne. W ocenie Sądu w świetle przytoczonych przez powoda okoliczności należy uznać, że uprawdopodobnił nie tylko roszczenie, ale także interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Niewątpliwie brak zabezpieczenia mógłby go pozbawić zaspokojenia roszczeń dochodzonych pozvem z uwagi na możliwość wyzbycia się przez pozwaną należącego do niej udziału w nieruchomości, co może spowodować przejście własności na rzecz nabywcy działającego w dobrej wierze, którego chronić będzie rękojmią wiary publicznej

ksiąg wieczystych. Tym samym zostały spełnione przesłanki określone w art. 730¹ k.p.c. Ponadto Sąd uznał, że taki sposób zabezpieczenia nie będzie prowadził do naruszenia przepisu art. 731 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie złożyła pozwana i domagała się jego uchylenia oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu wskazała, że nie jest dłużnikiem powoda, zaś zabezpieczenie ogranicza jej prawo własności przedmiotowej nieruchomości. Ponadto podniosła, że dłużnik Z. G. wystąpił do powoda z propozycją zawarcia ugody i dobrowolnej spłaty zadłużenia.

Powód wnosił o oddalenie zażalenia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Zważyć należy, iż na gruncie przepisów zawartych w art. 730 i nast. k.p.c., celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. W tym też szeroko pojmowanym zakresie dokonywać należy oceny łącznego zaistnienia przesłanek określonych w art. 730¹ § 1 k.p.c., a warunkujących udzielenie zabezpieczenia w postaci uprawdopodobnienia roszczenia i interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, zdefiniowanego w § 2 tego przepisu.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się udzielenia zabezpieczenia jego roszczenia o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej - umowy o podział majątku wspólnego pomiędzy Z. G. a M. G. z 13 grudnia 2012 r. przez nakazanie wpisania w dziale III księgi wieczystej Kw (...) prowadzonej dla nieruchomości położonej w J. ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu.

Niewątpliwie zatem w tej sytuacji powód zobligowany był do uprawdopodobnienia przesłanek istnienia roszczenia ze skargi paulińskiej, tj. że posiada wiarygodność wobec dłużnika, że dłużnik, dokonując określonej czynności, działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, a w jej wyniku dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności, a nadto to, iż osoba trzecia (pозwana) o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, lub też, że zaistniały przesłanki określone w art. 527 § 3 k.c.

Analizując treść dokumentów przedłożonych w sprawie przez powoda, stwierdzić należy, iż Sąd I instancji słusznie uznał, że uprawdopodobnił on dochodzone pozwem roszczenie. Powód przedłożył bowiem poświadczone za zgodność z oryginałem przez jego pełnomocnika kserokopie nakazów zapłaty wydanych przeciwko dłużnikowi.

Nadto powód uprawdopodobnił, że dłużnik, w oparciu o umowę sprzedaży z dnia 13 grudnia 2012 r. zbył udział w przedmiotowej nieruchomości na rzecz pozwanej. Nieruchomość ta stanowiła jedyny wartościowy składnik majątku dłużnika, a po jego zbyciu dłużnik nie posiada już żadnego majątku, z którego możliwa byłaby egzekucja. Tym samym, zbywając powyższą nieruchomość dłużnik stał się niewypłacalny lub co najmniej niewypłacalny w wyższym stopniu.

Stwierdzić również należy, iż uprawdopodobnienie twierdzeń powoda w tym zakresie wynika z faktu, iż dłużnik, dokonując powyższej czynności zbycia nieruchomości na rzecz pozwanej działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Dłużnik, mający wiedzę o wiarygodnościach strony powodowej, wyzbył się jedynego i istotnego składnika swojego majątku.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Okręgowy uznał, iż powód w wystarczającym stopniu dla potrzeb wniosku o zabezpieczenie uprawdopodobnił swoje roszczenie, oparte na treści art. 527 k.c. Powód uprawdopodobnił również, że pozwana (osoba trzecia, a zarazem małżonka dłużnika) miała wiedzę o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Podkreślić bowiem trzeba, iż zgodnie z domniemaniem wynikającym z art. 527 § 3 k.c., jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskiwała korzyść majątkową

osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W ocenie Sądu Okręgowego, powód uprawdopodobnił również istnienie po jego stronie interesu prawnego w udzieleniu mu zabezpieczenia, albowiem stosunek małżeński pomiędzy dłużnikiem a pozwaną wskazują, iż brak przedmiotowego zabezpieczenia może uniemożliwić, a przynajmniej poważnie utrudnić osiągnięcie celu tego postępowania.

Również sposób zabezpieczenia nie obciąża pozwanej ponad miarę, gdyż nie ogranicza jej praw właścicielskich w zakresie dysponowania nieruchomością. Ostrzeżenie o toczącym się postępowaniu sądowym informuje tylko o tym fakcie i np. dla potencjalnego nabywcy nie zawiera informacji o jakichkolwiek ograniczeniach w rozporządzaniu nieruchomością.

Za nieuzasadnione i nieistotne z punktu widzenia niniejszego postępowania pomocniczego uznał Sąd Okręgowy twierdzenia skarżącej, że powód uniemożliwia dłużnikowi spłatę zadłużenia. Wskazać bowiem należy, że nic nie stoi na przeszkodzie w zaspokojeniu roszczenia wierzyciela, chociaż mając na uwadze bezskuteczność egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego z majątku dłużnika, wydaje się to mało prawdopodobne.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.), pozostawiając jednocześnie rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi Rejonowemu w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c.).